

של תפלין של יד, שכינה מתחוננה. וזה שבארו בעלי המשנה, הראהו למשה קשר של תפלין. ש' שלך משה, פולל שלש פנוי האבות למעלה שתקנו שלוש תפלות, שיטמנם: "שחרית מנחה ערבית". מ"ה שלך תפלה בשבת, שנאמר בה כבאיית תפלה בדעתם הים ובעורפם השמים ובכבודם הארץ, ונכללה מרכיבה המתחוננה של אהרן דוד ושלמה, ואדם בראשון למלחה, ובת זוגו למטה, אם כל חי,

שהוא צדיק חי בעולםים. ולכן, אהרן אף על גב שהו ימין, באrhoו ובומינו, אהרן שושבין הגבירה היה. רועה הנאמן, יעקב הוא הפולל שלשת האבות, שבוי רוכב אדם בראשון, ולא לחנים הקימו בעלי המטה, יפיו של יעקב ביפוי של אהרן הראשון.

אמר המנורה הקדושה, רועה הנאמן, ראיינו שכפל הקדוש ברוך הוא שמן וامر משה משה, לכל אותך במרכיבה העילונה ובמרכיבה המתחוננה, להקליל בך אדם בראשון מצדו של אברהם, ולהקליל בך חיה מצד של אהרן דוד ושלמה.

كمה לא כפל את שם יעקב בך? אמר לו מנורה הקדושה, משום שקרה לו יעקב וקרא לו ישראל. יעקב לשון לשון יעקב, שהינו נקבה, שלמדנו, עקובו של אדם הראשו מכחה גלגול חפה. ונקרא ישראל, שם ראש זכר ראש לנקבה, שהינו יעקב. וזהו שאמר הקדוש ברוך הוא לנווח, שם (ז) הוא ישופך ראש ואטה תשופנו יעקב, וזה גרעם שכינה שבוח רביה שמיעון ושםחוראשי הישיבה ואמרו לפניו, מה השליחות, שנאמר בה (משליכך) יעקב ענוה יראתך?.

תפלין דמאי עלא מא, מה כתיב בה. ואיהו קשרו דתפלין דיד, דאייה שכינטא מתאה. והאי אייה דאוקמייה מארי מתניתין הראהו למשה קשר של תפלין ש דילך משה כליל תלת אנפי אהן לעילא דמקינו חלה אלותין דאייה סימנים שחרית מנחה ערבית. מ"ה דילך צלותא דשבת דאתמר ביה (גה) (בראשית א) ורדו בדגת הים ובעורף השמים ובבקה ובכל הארץ ואתכליל מרפקתא מתאה דאהרן דוד ושלמה ואדם קדמאות לעילא ובת זוגיה לתפא אם כל חי דאייה צדיק חי עליין.

ובגין דא אהרן אף על גב דאייה ימינו אוקמייה רבנן ביה, אהרן שושבינה דמטווניתא הוה. ריעיא מהימנא, יעקב אייהו כליל תלת אהן דביה רכיב אדם קדמאות ולאו למגנא אויקמה מארי מתניתין שופריה דיעקב בשופרא אדם קדמאות.

אמר בוצינא קדישא ריעיא מהימנא חזיא דבכל קדשא בריך הוא שמן וامر משה לאכללא לך במרכיבתא עלאה ובמרכיבתא מתאה. לאכללא לך אדם קדמאות מטהרא דאהרן דארם ולאכללא לך חיה מטהרא דאהרן דוד ושלמה.

למה לא כפל שמייה דיעקב וכי אמר לייה בוצינא קדישא בגין דברא לי יעקב וקרא לייה ישראל. יעקב ליישנא דעוקבא דהינו נוקבא, דאתמר יעקבו של אדם הראשון מכחה גלגל חפה. ואקרי ישראל, דמן רأس דכורא, רישא לנוקבא, דהינו יעקב. והאי אייה דאמר קדשא בריך הוא לחורייא (בראשית ג) הוא יושוף ראש ואטה תשופנו יעקב. וזה גרעם שכינטא בגלויה דאתמר ביה (משליכך) יעקב ענוה יראתך?.

חידא רבי שמעון וחדיו מארי מתייבט ואמרו קמיה.

פוקמא דשכינטא סייני, מאן יכול למיקם (קמיה)

בגלויה, שנאמר בה (משליכך) יעקב ענוה יראתך?.

שהקדוש ברוך הוא ושכינתו מדברים עמו, ושים רבבות של הישיבה התחזוקים מדברים עמו, ו אף ששים רבו של הישיבה העלונה בפ' מדברים עמו. על פיך נאמר והנה מלאכי

אלhim עליהם וגומר.

דבר אחר ויחלים והנה סולם. פתח רבי שמואן ואמר, סינ"ז זה סולם, והוא ק"ל, וסוד הדר - (ישעה יט) הגה ה' רכב על ע"ב ק"ל. עב זה יוזד ה"י ויז"ו ה"ג. ועוד - יוזד. יוזד ה"א. יוזד ה"א וא"ז. יוזד ה"א וא"ז. יוזד ה"א וא"ז. וזה מהו ושלשים. האותיות הראשונות שלולות לשבעים ושנים. האותיות שנן תולדותיהן שלולות למאה ושלשים. ע"ב ק"ל מאותם ושיטים. ב"ר ב"ר.

אתה הוא רבנן, קרויה הנאהן, עליך נאמר (תהלים כ) נשקו בר. אתה הוא רבנן של ישראל, גדול למטה, רבנן של מלאכי השרת, ב"ר למטה, בן של מקדוש ברוך הוא ושכינתו, חסר גם להשלים לאמים ארבעים וממשה עלייהם נאמר לגבי משיח בן יוסף (שמוטה כ) גם יהו"ה העביר מצאצך לא תמות. ב"ג"ם הזה התרפר דוד, וזהו שער של החלה, ארבעים ושלש ביצים ותוספת חמש ביצה, רמזו (ויקרא ח) וחמשתו יסף עליון.

אשר התרפה היוצאת מפיק, כמו שהקדוש ברוך הוא ירד על הר סיני ונאמר בו (דברים כט) כי את אשר ישנו פה עמנו עמד ביום [גגו] ואת אשר איננו פה עמנו ביום, אך בשאفة משタル בתורה ובתפללה, הקדוש ברוך הוא מביג עליונים ותחזוקים, וכל הנשות הללו שהיו ושתידין להיות, וכל מחנות המלאכים, יורד בצלם לkapel לפלח ותורתה, משים שמחשבת ליחד את הקדוש ברוך הוא עם שכינו

קדושה בריך הוא ושכינתו ממילן ביה ושאין רבנן דמתיבתא תפאה ממילין ביה ואוף שתין רבנא דמתיבתא עלאה הבני ממילין ביה. על פומך אתרמר והנה מלאכי אלהים עולים וגוי..

דבר אחר ויחלים והנה סולם פתח רבינו שמואן ואמר סינ"ז דא סל"מ זאיו ק"ל וריזא דמלחה (ישעה יט) הגה יי' רוכב על ע"ב ק"ל. ע"ב דא יוזד ה"י ויז"ו ה"ג ויעוד יוזד. יוזד ה"א. יוזד ה"א וא"ז. יוזד ה"א, דא ק"ל. אתוון קדרמן סלקין לע"ב אתוון דאיינון תולדין דילחון סלקין ק"ל. ע"ב ק"ל מאמין ותרין כחشبון ב"ר.

אנת הוא בר, רעיא מהימנא עליך אתרמר (תהלים ב) נשקו בר, אנת הוא רבנן דישראל רב למתתא רבנן דמלאכי השרת ב"ר לעילא ברך קדרשא בריך הוא ושכינתו (חכ"ד ג"מ לאשלמא רמ"ה) עליזהו אתרמר לגבי משיח בן יוסף (שמואל ב' יט) גם יהו"ה העביר מצאצך לא תמות. בהאי ג"מ אתרפר דוד והאי איזה שיעורא דחלה מג' ביצים ותוספת חומש ביצה רמייז (ויקרא ח) ותמיישיתו יוסף עליו.

ובאה צלחתה דנפיק מפומך בגונא קדרשא בריך הוא דנחתת על טורא דסיני ואתרמר ביה (דברים כ"ט) כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום ואת אשר איננו פה עמנו היום, כי כدر את משפטך באורייתא ובצלותא, קדרשא בריך הוא בנית עלאין ומתתאי. וכל אלין נשפטין דהוו ודעתין למהוי, וכל משירין דמלאכין. ונחית בצלומה דילך, לך לא צלחתה דילך, אורייתא דילך. בגין דמחשבתא דילך ליחסא לקודשא בריך הוא ושכינתו בכל משירין דיליה לעילא ומתתאי. וכל אורייתך ובצלותך קדרשא בריך הוא מאיר מחשבה טובה